

enten kan sendes hjem på baggrund af fred og ro i hjemlandet, eller at de, når de har været her i syv år, kan søge dansk statsborgerskab på linje med alle andre, så behøver de ikke gøre det. De kan også blive her i otte år, ti år, eller hvor længe de vil, på en midlertidig opholdstilladelse, hvis det er det de ønsker, og hvis der stadig er krig og ufred i deres hjemland. Men det er vores intention også at stille et forslag om ændring af udlændingeloven på det punkt.

Formanden:

Så er vi vist klar til fru Sonja Albrink som ordfører.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på CD's vegne tilkendegive, at CD står ved de forslag, som vi har stemt for i henholdsvis 1992 og i 1994. Som mange ordførere i dag har været inde på, er vi utrolig mange, som havde håbet, at krigen i Jugoslavien havde fået en ende, før den oprindelige lov om midlertidig opholdstilladelse udløb, at det ikke skulle ske, at den ikke er afsluttet endnu.

Jeg mener også, at ingen vel har været i tvivl om, at de mennesker, som har midlertidigt ophold her i Danmark, ønsker at vende tilbage til deres eget hjemland.

Så jeg synes, at det mindste, vi kan gøre, mens de mennesker opholder sig her, er at vise en lille smule medmenneskelighed, og jeg vil derfor slutte med at sige, at vi ikke kan støtte forslaget fra V, K og Z.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil sige tak for en, synes jeg selv, uhyre nyttig debat. Det, vi fik at høre, var naturligvis de forventede holdninger fra partierne. Desværre vil jeg sige. Men jeg synes, det har været utrolig givtigt for både Folketinget og den danske befolkning, at vi nu har fået anledning til mere indgående at få ridset holdningerne til den midlertidige opholdstilladelse op.

Der synes at gå en meget skarp skillelinje mellem partierne bag det lovforslag, som vi har drøftet i dag, og de øvrige partier i Folketinget. Forslagsstillerne har den opfattelse, at flygtninge skal hjælpes, så længe de er på flugt fra noget, for flygtninge må efter vor opfattelse formodes at være personer, der flygter fra forfølgelse, og ikke personer, der flygter til noget. Det har aldrig været meningen med de internationale flygtningekonventioner at give flygtninge retskrav på livsvarig opholdstilladelse i et andet

land, endsige krav på opholdstilladelse i et bestemt land. Det er utrolig vigtigt, at man gør sig dette klart, men det er åbenbart dér, forskellene går.

Jeg skal ikke knytte nogen særlige bemærkninger til ordførerne – vi har haft de korte bemærkninger – men blot sige til SF's ordfører, fru Anne Baastrup, der siger, at vi ikke kender forholdene i Jugoslavien: Vi kan ikke ordne verdens nød og elendighed og krige ved at bruge alle ressourcer til, at nogle ganske få kan få livsvarig opholdstilladelse i Danmark.

Vi er – de partier, der står bag forslagsstillerne – imod, at flygtninge nærmest pr. automatik gøres til indvandrere. Vi ønsker helt konkret med vort lovforslag at vise, at vi tager skarpt afstand fra, at det, vi troede var en aftale – og vi bliver altså ved med at tro, at vi havde en aftale om, at bosniere ikke skulle have opholdstilladelse med henblik på varigt ophold – alligevel viste sig ikke at være en aftale. Hele forudsætningen for modtagelsen af de mange krigsramte var netop, at de ikke skulle blive til indvandrere, at de ikke skulle integreres. Så jeg spørger igen, hvorfor regeringen den ene gang efter den anden – og også i dag – nægter at diskutere, om man ikke efter udlændingeloven, som den er formuleret, kunne have givet midlertidig opholdstilladelse, for så havde diskussionen fra starten af måske formet sig helt anderledes. Det ønsker ministeren ikke at svare på; det ønskede ministeren ikke at svare på i foråret under forespørgselsdebatten, og det får vi nok aldrig et svar på, om vi så stiller forslag til ændring af udlændingeloven. Men vi bør nok prøve.

Indtil videre tager vi naturligvis til efterretning, at der er ikke noget flertal i Folketinget for at føre en flygtningepolitik, der er i overensstemmelse med flygtningebegrebets væsen, men at man tværtimod via asylpolitikken ønsker at føre indvandrerpolitik, men uden at sige det klart til landets vælgere. Vi finder det meget væsentligt – også af hensyn til den folkelige debat og den folkelige forståelse – at der skelnes mellem asylpolitik og indvandrerpolitik.

Flygtningepolitik skal bygge på et humanitært syn, men ikke på en holdning om at gøre flygtninge til indvandrere. Tværtimod ville vi, hvis vi i Danmark havde anvendt de mange milliarder kroner uden for landets grænser, næsten et hvilket som helst sted i verden havde kunnet hjælpe mange flere flygtninge for de økonomiske ressourcer, vi nu anvender her i landet på et relativt lille antal flygtninge, som de